

На тжжна Тенка на гроба.
 С'пръстѣта ги черна посади,
 Пръстѣта отъ гроба Китановъ,
 Дано се, мамо, прихванатъ . . .

XX.

Въ робската земя.

И тамъ се, брате, Рила издига,
 И тамъ си Струма чудно ечи,
 И тамъ Родопи, дивна верига,
 Пелистеръ гиздавъ гордо стърчи.

Пирина чуденъ тжжно тамъ пѣе,
 Лазурний Охридъ, чутовний Шаръ,
 Каменно Скопѣе тамъ се бѣлѣе,
 Битоля мрачна, Солуна старъ.

Горитѣ тамъ сж чудни, зелени;
 А какъ злокобно слънцето грѣй!
 Морé се плиска, Вардара стене . . .
 Тамъ, мили брате, твой братъ живѣй.

.
 Македония . . . туй име мило
 Скрѣбъ само буди, ужасъ и ядъ:
 Тамо е, брате, страшно бѣснило,
 И тозъ рай дивенъ сега е адъ.